

Δημήτρης Κωνσταντακόπουλος

Υποβοηθούμενη αυτοκτονία

Σχέδιο Ανάν - Δανειακή Σύμβαση. Η ιστορία του ίδιου
αμαρτήματος*

Εισαγωγικά

Σε αυτήν την κυριολεκτικά ακραία, κυριολεκτικά στην κόψη του ξυραφιού, Σφάση της σύγχρονης ιστορίας μας, εκείνο που απελπιστικά χρειάζεται να λειτουργήσει, είναι η ίδια μας η λογική. Απελπιστικά, γιατί ο ελληνικός λαός, περιλαμβανομένων των ελίτ, υπόκειται στο πιο επεξεργασμένο πρόγραμμα στην ιστορία πλύσης εγκεφάλου και χειραγώγησης της σκέψης και των αντιδράσεων, με σκοπό την ατομική και συλλογική καταστροφή μας ως υποκειμένων για τον εαυτό τους. Ακόμη κι αν διαφωνείτε, αναγνωρίζετε, υποθέτουμε, ότι ζούμε σε ατμόσφαιρα βαριάς κατάθλιψης, σύγχυσης προσανατολισμού, έντονης αίσθησης ενοχής και αδυναμίας. Αυτές είναι ιδανικές συνθήκες για να μη μπορούμε να σκεφθούμε και να δράσουμε ορθολογικά. Πόσο μάλλον που οι αντικειμενικές συνθήκες καθιστούν οδυνηρή την ορθολογική σκέψη, αβέβαιη, αμφίβολη ή επικίνδυνη την ορθολογική δράση.

Στις 14.12 η «Βραδυνή» είχε πρωτοσέλιδο τίτλο «Ενέχυρα» με υπότιτλο «Τι πρέπει να προσέξετε για να μην εξαπατηθείτε». Στηριζόταν σε ανακοίνωση της Γενικής Γραμματείας Καταναλωτή. Δυστυχώς, δεν υπάρχει Γενική Γραμματεία Χρεωμένων Χωρών, να προειδοποιεί τους πολίτες τους για τους κινδύνους

* ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΤΕΤΡΑΔΙΩΝ

Το παρόν άρθρο συγκεφαλαιώνει ουσιαστικά προηγούμενα κείμενα του συγγραφέα που καλύπτουν το τελευταίο τετράμηνο και δημοσιεύτηκαν στον ημερήσιο και περιοδικό Τύπο.

από τις υπογραφές που βάζουν οι πολιτικοί τους. Γι' αυτό έχουμε μισοπέσει στο γκρεμό και μένει λίγο ακόμα να συντριβούμε.

Εθελούσιος αποπλισμός ή υποβοηθούμενη αυτοκτονία;

Υποβοηθούμενη «αυτοκτονία» δεν είναι όρος που συνηθίζεται για κράτη. Οφείλουμε να διευκρινίσουμε ότι δεν τον χρησιμοποιούμε καθ' υπερβολήν, ούτε για να «εντυπωσιάσουμε» ή να κινητοποιήσουμε τον ψυχισμό του αναγνώστη. Αλλά γιατί αποτυπώνει κατά κυριολεξία τον μετασχηματισμό όπου οδηγεί το ελληνικό κράτος η υπερψήφιση της δανειακής σύμβασης και η συμφωνία PSI+ με τη μορφή που «διαπραγματεύονται» η κυβέρνηση Παπαδήμου-Σόρος-Ρόντος-Λαζαρίδης-Παπανδρέου. Στην πραγματικότητα άλλωστε δεν διαπραγματεύεται τίποτα, ενεργεί ως εντολοδόχος των τραπεζών. Φτάσανε έτσι στο σημείο να υποστηρίζει η Γερμανία το ελληνικό δίκαιο και τα δικαστήρια και να υποχωρεί η «ελληνική» πλευρά! Το ίδιο συνέβη και με τα επιτόκια.

Η υπερψήφιση από τη Βουλή της δανειακής σύμβασης μπορεί να έχει για την Ελλάδα τις ίδιες συνέπειες που είχε για την ελληνική ΕΑΜική αντίσταση η συμφωνία της Βάρκιζας και θα είχε, για το κυπριακό κράτος, το σχέδιο Ανάν, αν υιοθετείτο. Στην πραγματικότητα μάλιστα, οι συνέπειες για την Ελλάδα από την υπερψήφιση της δανειακής σύμβασης, μπορεί να είναι πιο τραγικές και από αυτές ακόμα, τις φοβερές, του εμφυλίου πολέμου, που προκάλεσε, δεν απέτρεψε η Βάρκιζα, ή της κατάλυσης του κυπριακού κράτους, που προέβλεπε το σχέδιο. Σας φαίνεται ασφαλώς απίστευτο, θα σας εξηγήσουμε όμως τον λόγο.

Μιλήσαμε προηγουμένως για «αυτοκτονία» του κράτους. Έχει μεγάλη σημασία να υπογραμμίσουμε ότι αυτό θα συμβεί ακόμα και αν επιτευχθεί η συνέχιση της υπαγωγής του ελληνικού χρέους προς ιδιώτες στο ελληνικό δίκαιο και τα ελληνικά δικαστήρια, μετά την υπό διαπραγμάτευση συμφωνία αναδιάρθρωσης (PSI) και αποτραπεί η υπαγωγή του στο αγγλικό και διεθνή δικαστήρια. Στην πραγματικότητα υπάρχουν δύο τρόποι αυτοκτονίας και, για να ζήσει ο υποψήφιος αυτόχειρ, το ελληνικό κράτος, πρέπει να αποτραπεί η χρήση αμφοτέρων. Ο ένας είναι το αγγλικό δίκαιο και τα διεθνή δικαστήρια, ο δεύτερος είναι η επικύρωση της δανειακής σύμβασης με αυξημένη πλειοψηφία από τη Βουλή.

Γιατί Βρυξέλλες, Βερολίνο και Παρίσι λύσσαξαν να μη γίνουν εκλογές;

Γιατί επιμένουν τόσο πολύ στη γρήγορη ανάληψη νέων δεσμεύσεων από τη Βουλή; Γιατί τράπεζες και Κομισιόν υπερβαίνουν κάθε εσκαμμένο στις σχέσεις με μέλος της ΕΕ, πότε απευθύνοντας ωμά τελεσίγραφα και πότε επιβάλλοντας κυβέρνηση ή περίπου διορίζοντας πρωθυπουργό; Εξηγούνται όλα από την οργή για

τον Παπανδρέου; Τέτοια ομοβροντία ωμότατων πιέσεων ασκήθηκε μόνο στην περίπτωση του δημοψηφίσματος για το Σχέδιο Ανάν, όταν παιζόταν η ύπαρξη κυρίαρχου κράτους στην Κύπρο και τα δικά τους δικαιώματα στο νησί. Ακούμε καθημερινά τις φοβερές καταστροφές που θα πάθουμε αν δεν εφαρμοστεί η 26η Οκτωβρίου. Κανείς δεν μας εξηγεί όμως σε τι αποβλέπουν, ή τι φοβούνται, όσοι ασκούν τις τρομερές πιέσεις. Απλώς νευρίασαν ή περιμένουν στ' αλήθεια να σώσουν την Ελλάδα και την Ευρώπη, με τις αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής που, όπως και οι προηγούμενες, μόνο ειρωνεία προκαλούν στις εφημερίδες τους και τις αγορές; Ακόμη κι ένας σύμβουλος του Σόιμπλε βγήκε και δήλωσε ότι η συμφωνία δεν θα περπατήσει, θα χρειαστεί πολύ μεγαλύτερο κούρεμα!

Στην αρχή έλεγαν ότι όσα γίνονται στην Ελλάδα ήταν απαραίτητα για να μη χρεοκοπήσουμε. Τώρα το τροπάρι άλλαξε: αν δεν τα κάνουμε, θα μας διώξουν από το ευρώ. Γι' αυτό κόβονται μισθοί και συντάξεις, απολύονται εργαζόμενοι, περιορίζονται επιδόματα τυφλών και αναπήρων, στενάζουν νοσοκομεία και σχολεία, διαλύεται κράτος, οικονομία, κοινωνία, άμυνα, βουλιάζει και καταστρέφεται μια ολόκληρη χώρα ενώπιόν μας. Το τελικό επιχείρημα που, λέγεται, έπεισε τον Σαμαρά να αλλάξει εν μια νυχτί την πολιτική του, ήταν ότι θα χρεωθεί έξοδο από την Ευρώπη, αν δεν συμφωνήσει στην άμεση ψήφιση από τη Βουλή της δανειακής σύμβασης και την εφαρμογή της.

Τι θα λέγατε αν μαθαίνατε ότι συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο; «Ότι η συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου και η νέα δανειακή σύμβαση είναι φτιαγμένες όχι για να λύσουν το ελληνικό πρόβλημα ή να μείνει η Ελλάδα στο ευρώ, αλλά για να φύγει από το ευρώ χωρίς συνέπειες για τη Γερμανία, τη Γαλλία και τις τράπεζές τους; Ακριβέστερα, για να είναι Βερολίνο, Παρίσι και τράπεζες έτοιμες για το ενδεχόμενο και εξόδου και παραμονής στο ευρώ της Αθήνας; Δυστυχώς, αυτό ακριβώς συμβαίνει.

Το ζήτημα που όμως ουσιαστικά τίθεται είναι το εξής: Η ούτως εχόντων πραγμάτων διαμορφωθείσα κατάσταση είναι απολύτως μη αναστρέψιμη; Η Ελλάδα υπό τις παρούσες συνθήκες δεν έχει κανένα απολύτως όπλο για να αμυνθεί; Η σημερινή Ελλάδα είναι απλώς το ιστορικό κέλυφος ενός χωρίς ουσιαστική πλέον υπόσταση κράτους;

Ας μην βιαστούμε να ξεμπερδέψουμε όπως-όπως με το πρόβλημα. Ας αρκεστούμε, προς στιγμήν, ότι αν και είμαστε κάτοχοι του πανευρωπαϊκού πρωταθλήματος εθελοδοουλείας, οι ίδιοι οι ξένοι εκτιμούν ότι υπάρχουν, ακόμα, στα χέρια μας ισχυρά διαπραγματευτικά χαρτιά.

Η Ελλάδα, όπως υπογραμμίζουν οι Νιου Γιорκ Τάιμς, έχει σήμερα ένα τεράστιο διαπραγματευτικό χαρτί, που δεν διέθεταν χώρες όπως η Αργεντινή, η Ουρουγουάη ή η Ρωσία. Το χρέος αυτών των χωρών ήταν υπό το καθεστώς του αμερικανικού ή βρετανικού δικαίου. Αντίθετα, άνω του 90% του ελληνικού χρέους υπόκειται στην ελληνική νομοθεσία. Αυτό, υποστηρίζουν διεθνείς νομικοί εμπειρογνώμονες, μπορεί να δώσει στην Ελλάδα τη δυνατότητα, αν το

αποφασίσει, να μεταβάλει τους όρους των δανειακών συμβάσεων, επιβάλλοντας στους ξένους πιστωτές ευνοϊκότερους όρους αναδιάρθρωσης. Για παράδειγμα, το ελληνικό κοινοβούλιο θα μπορούσε να ψηφίσει μια διάταξη που να επιβάλει τον υποχρεωτικό χαρακτήρα μιας αναδιάρθρωσης, αν συμφωνήσει το 51% των πιστωτών. Ή, ακόμα πιο δραστικά, η Αθήνα θα μπορούσε να αρνηθεί παντελώς να πληρώσει, στέλνοντας τους πιστωτές στα ελληνικά δικαστήρια να βρουν το δίκιο τους. Η κατάσταση αυτή δίνει μοναδικό στην παγκόσμια ιστορία διαπραγματευτικό χαρτί στην Ελλάδα, σημειώνουν διεθνείς ειδικοί στο ζήτημα του χρέους που επικαλούνται, επαναλαμβάνουμε, όχι ο ... Ριζοσπάστης ή η Κόκκινη Σημαία, αλλά οι Νιου Γιork Τάιμς!

Και οι επισημάνσεις αυτές δεν σταματούν στην γνωστή εφημερίδα, αλλά επεκτείνονται σε έναν όλο και ευρύτερο κύκλο που δεν είναι μόνον αυτοί που κατά τεκμήριο, θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως φίλοι του ελληνικού λαού και της Ελλάδας, αλλά σημαντικές προσωπικότητες, αδιαμφισβήτητα επί δεκαετίες συνεπείς εκφραστές των συμφερόντων των κυρίαρχων τάξεων.

Φτάσαμε σήμερα στο πρωτοφανές, εξωφρενικό σημείο, να υπερασπίζονται την Ελλάδα, και μαζί την Ευρώπη, διεθνώς, εναντίον των τραπεζών, από μόνοι τους, εμβληματικές προσωπικότητες όπως ο Χέλμουτ Σμιτ και ο Ζακ Ντελόρ, η *Handelsblatt*, η φωνή της γερμανικής βιομηχανίας, οι κάτοικοι της Νάντης που ζητάνε την ελληνική υπηκοότητα, η πρόεδρος της μακρινής Αργεντινής και η συνείδηση της Λατινικής Αμερικής, ο συγγραφέας Εντουάρντο Γκαλεάνο, που, ως νέος Μπάιρον, βροντοφωνάζει «είμαι Έλληνας». Και να 'χουν αφήσει δίχως φωνή στον κόσμο την Ελλάδα τα ανθρωπάκια, οι γραικύλοι των Αθηνών, που το μόνο που ξέρουν να κάνουν, είναι να τρομοκρατούν και να παραπλανούν τους υπηκόους τους. Να οργανώνουν τις προϋποθέσεις των καταστροφών και μετά να μας εκβιάζουν ότι θα πραγματοποιηθούν. Να μας προτείνουν να αυτοκτονήσουμε ομαδικά, ένοχοι γιατί τους αφήσαμε τόσα χρόνια να καταστρέφουν τη χώρα μας χωρίς να αντιδράσουμε, να την έχουν οδηγήσει σε τέτοιο χάλι που έγινε, με το πρώτο, μπουκιά για τις ύαινες των αγορών, και τώρα πρέπει να τους αναγνωρίσουμε, στους υπεύθυνους της καταστροφής και της λεηλασίας, την ιδιότητα του σωτήρα!

Φτάσαμε στο σημείο η Μέρκελ να δηλώνει «κάναμε λάθος με την Ελλάδα» κι αντί ο Παπαδήμος να πιάνεται αμέσως από αυτό και να της λέει, «έλα Καγκελάριε να το διορθώσουμε το λάθος», να ζητεί περισσότερο δηλητήριο ως δήθεν φάρμακο διά του νέου Μνημονίου. Γιατί, λέει, πρέπει να ανακτήσουμε την εμπιστοσύνη των ξένων. Ακόμα και κάποιος που πάει σε ενεχυροδανειστήριο, δεν είναι τόσο ανόητος ή ψεύτης να πιστεύει ότι πρέπει, για να σωθεί, να αποκτήσει την εμπιστοσύνη του τοκογλύφου! Αδέλφια, δεν είναι φίλοι μας ο Σόρος κι ο Νετανιάχου, ούτε οι τύποι από τη Goldman Sachs και την Paribas.

Ο ισχυρισμός του Λουκά Παπαδήμου ότι, με αυτά τα μέτρα, θα σώσει την Ελλάδα από τη χρεωκοπία και θα τη διατηρήσει στο ευρώ, είναι ψέμα μεγαλύ-

τερο από το «λεφτά υπάρχουν» του Γιώργου Παπανδρέου. Οι συμφωνίες αυτές, με τη μορφή τουλάχιστον που τίθενται σήμερα, λύνουν τα χέρια των πιστωτών και των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων που αυτοί ελέγχουν σε μεγάλο βαθμό, όπως και τη δική μας, για να οδηγήσουν, αν το επιλέξουν, τη χώρα σε οικονομική και κοινωνική καταστροφή προς παραδειγματισμό όλης της Ευρώπης και να την πετάξουν έξω από το ευρώ, αφού πρώτα λύσουν τα δικά τους προβλήματα με το ελληνικό χρέος και αρπάξουν νομίμως, με την απαιτούμενη ψήφο 180 βουλευτών, για την οποία σχηματίστηκε αυτή η κυβέρνηση, τους τίτλους ιδιοκτησίας της χώρας, μαζί και όσων ενεργειακών πόρων ανακαλυφθούν!

Οι συμφωνίες αυτές δεν αποτρέπουν, διευκολύνουν τη χρεωκοπία, γιατί δεν καταλήγουν σε βιώσιμο χρέος, ούτε σε βιώσιμη οικονομία και χώρα. Ένας κεφαλαιούχος μπορεί να βάλει τα λεφτά του ακόμα και σε χρεοκοπημένη χώρα γιατί ο βρεγμένος δεν φοβάται τη βροχή. Κανείς κεφαλαιούχος δεν τα βάζει σε χώρα με μη βιώσιμο χρέος.

Μάχη για την επιβίωση πριν και όχι μετά την καταστροφή της χώρας. Η περίπτωση Σχεδίου Ανάν

Υπάρχει αυτή καθεαυτή η παραπληροφόρηση και τα ψέματα, αλλά δεν είναι αυτός ο πιο βασικός παράγοντας. Ο «ιός» του παραλογισμού, που θα γίνει σύντομα παραφροσύνη, της απαισιοδοξίας και του θανάτου, που διαχέεται στην ατμόσφαιρα της ελληνικής κοινωνίας, με σκοπό να την οδηγήσει άμεσα στην καταστροφή χωρίς αντίδραση, προκαλείται κυρίως από τον τρόπο που οργανώνεται το οπτικό και γραπτό υλικό, όχι από το ίδιο το υλικό. Εξοικειωνόμαστε σταδιακά με την καταστροφή της χώρας μας, όπως εξοικειώνεται κάποιος που δουλεύει σε ένα σφαγείο με τις απαίσιες οσμές. Καταλήγουμε να θεωρούμε φυσιολογικά και άρα να αποδεχόμαστε πράγματα που θα 'καναν και τις πέτρες να σηκωθούν τρία χρόνια ή τρεις μήνες νωρίτερα. Έχουμε εκπαιδευτεί από τα παιδικά μας χρόνια να θεωρούμε τα μέσα φορείς κύρους. Δεν τολμάμε να εμπιστευτούμε το δικό μας μυαλό. Μας λέει ο κ. Παπαδήμος ότι μας σώζει με κούρεμα 50% και αγγλικό δίκαιο, κάτι που ουδείς στον κόσμο εκτός Ελλάδος πιστεύει, και δεν του θέτει το ερώτημα ούτε μια τηλεόραση, ούτε μια εφημερίδα, σε αυτόν και στον κ. Σαμαρά που τον στηρίζει, γιατί εσύ, πρωθυπουργέ της Ελλάδας, που θεωρητικά υποστηρίζεις τα ελληνικά συμφέροντα, και που η χώρα σου πνίγεται, δεν αρπάζεσαι από αυτά που σου λέει το ίδιο το ΔΝΤ, η Λαγκάρντ, ότι δεν είναι βιώσιμο το 50%, ότι πρέπει να πας στο 80%. Γιατί δεν λες, όπως ο Ντος Σάντος στην Πορτογαλία, ότι το χρέος είναι το τελευταίο όπλο μας και δεν θα το παραδώσουμε; Η διαφορά φαίνεται μικρή αλλά τόσο μπορεί να απέχει η ζωή της Ελλάδας από τον θάνατό της.

Ασφαλώς, το όπλο της στάσης πληρωμών είναι το οικονομικό αντίστοιχο ενός ατομικού όπλου. Είναι καλύτερα να μην το χρησιμοποιείς ποτέ, είναι όμως

πολύ αποτελεσματικό ως απειλή. Και στην κατάσταση που έχει βρεθεί η χώρα δεν μπορεί να αφήσει να της το πάρουν, γιατί είναι η τελευταία οικονομική γραμμή άμυνας που διαθέτει. Η χώρα έχει βρεθεί σήμερα στην κατάσταση ασθενούς που τον έχουν βάλει στην εντατική και του βγάζουν ένα-ένα τα όργανα. Δεν είναι πολύ καλή λύση να πετάξει τα σωληνάκια και να τρέξει να σωθεί, η εναλλακτική όμως που διαθέτει είναι ο θάνατος, ίσως αργός, αλλά σίγουρος, μέσα στην εντατική.

Ο ελληνικός λαός τελεί ακόμη σε μεγάλη σύγχυση, υπό το κράτος ισχυρότατου σοκ που έχει υποστεί. Τα κόμματα της αριστερής και δεξιάς αντιπολίτευσης, παρά τις κριτικές που ασκούν, μοιάζουν έμφοβα από την προοπτική να αναλάβουν ευθύνες. Αλλά δεν υπάρχει άλλη λύση από τη διακοπή της σημερινής πορείας υποταγής και την αναζήτηση εναλλακτικών με κάθε τίμημα και ρίσκο και ασφαλώς, με τη δέουσα φρόνηση και προετοιμασία, για τις οποίες όμως καθημερινά εξαντλούνται τα περιθώρια. Θα έρθει ασφαλώς το πλήρωμα του χρόνου για να ελεγχθούν οι πράξεις της σημερινής κυβέρνησης και, ιδίως, να ερευνηθεί η ύπαρξη ή μη συνωμοσίας για την ένταξη της Ελλάδας στο καθεστώς μνημονίου, πράξη που συνιστά, αν αποδειχθεί, πράξη εσχάτης προδοσίας - και τέτοια αναμφισβήτητα θα θεωρηθεί, σε περιβάλλον βιούμενης εθνικής καταστροφής. Αλλά το πρόβλημα δεν είναι τόσο η εκ των υστέρων κάθαρση, όσο να αποτραπεί, έστω και την ύστατη ώρα, η ολοκλήρωση της εθνικής καταστροφής. Ευθύνη γι' αυτό δεν έχουν μόνο η ηγεσία της κυβέρνησης, αλλά όλα τα στελέχη και οι βουλευτές του κυβερνώντος ΠΑΣΟΚ, η αντιπολίτευση, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, η δικαιοσύνη και οι Έλληνες πολίτες, στον πατριωτισμό των οποίων αναθέτει σε τελική ανάλυση τη φύλαξη του Συντάγματος ο συντακτικός νομοθέτης.

Ο ελληνικός λαός θα αναγκαστεί να δώσει τη μάχη της επιβίωσης της χώρας του και εκ των υστέρων, αν δεν μπορέσει τώρα να σταματήσει την προδοσία. Θα τη δώσει όμως σε πολύ δυσκολότερες συνθήκες. Είναι εξυπνότερο να τη δώσει τώρα, με όσα περισσότερα όπλα διαθέτει, έστω και αν, δυστυχώς, ελάχιστα προετοιμάστηκε. Στην πιο ακραία, όχι πιθανότερη και απευκταία περίπτωση, ένας λαός, ένα κράτος, ένας ηγέτης που ηττώνται με ψηλά το κεφάλι, όχι ως πρόβατα, έχοντας διακηρύξει το Όχι τους, διατηρούν, ακόμα και στη σταύρωσή τους, την ηθική και ιστορική παρακαταθήκη της ανάστασής τους.

Σε όλη την διάρκεια του εθνικού και κοινωνικού μας βίου τα γεγονότα επιβεβαίωσαν ότι οι μάχες υπέρ βωμών και εστιών δεν ήταν περίπατος για τον αντίπαλο. Πολύ πρόσφατα το 2004 οι Έλληνες της Κύπρου το απέδειξαν πετώντας στο καλάθι των αχρήστων το καθολικά υποστηριζόμενο από τον ξένο παράγοντα και τους γραικύλους των Αθηνών και της Λευκωσίας διαβόητο σχέδιο Ανάν. Η εθνική μας αντίσταση συρρικνώθηκε τόσο ώστε αν και παραλάβαμε κράτος, εις δόξαν της εθελοδουλίας και του χειρότερου μας εαυτού, θα δώσουμε στις επόμενες γενιές ένα προτεκτοράτο; Και δη ένα μη βιώσιμο προτεκτοράτο: «Μπαγκλαντές» της Ευρώπης, μετασχηματιζόμενο μακροχρόνια σε μια «Ελλάδα χωρίς Έλληνες».